

beskæftigelse ydes med et fast beløb på 90 pct. af højeste dagpenge, findes der ikke længere at være det samme behov for den bemyndigelse til at fastsætte særlige regler for supplerende dagpenge inden for fagområder, der har mange kortvarige arbejdsforhold, og bestemmelsen foreslås derfor – også som en regelforenklings – ophævet.

Ad 5:

Det foreslås, at ændre retten til feriedagpenge, således at der alene kan fås feriedagpenge på grundlag af perioder, hvorunder der af arbejdsløhedskassen er udbetalt ydelser i form af dagpenge, uddannelsesydelser, iværksætterydelse, kursusgodtgørelse, efterløn for personer, der er udtrådt af ordningen, eller feriedagpenge.

Det foreslås endvidere, at forenkle ordningen ved at indføre en ensartet feriedagpengesats på 80 pct. af højeste dagpenge.

Feriedagpengeordningen blev indført i 1981 og giver medlemmer af en arbejdsløhedskasse mulighed for at få feriedagpenge, i det omfang de ikke har optjent ret til ferie med feriegodtgørelse eller løn.

Retten til feriedagpenge er efter de gældende regler betinget af,

- at medlemmet på ferietidspunktet enten er i arbejde som lønmodtager eller er ledigt,
- at medlemmet på ferietidspunktet ville have ret til dagpenge, hvis der i stedet havde været tale om ledighed, og
- at medlemmet i en periode i året forud for ferieårets start (»optjeningsåret«) har manglet beskæftigelse, hvorunder der er optjent ret til ferie med feriegodtgørelse eller løn.

Sidstnævnte betingelse er uafhængig af, om den manglende beskæftigelse med ferieoptjening skyldes ledighed, drift af selvstændig virksomhed, arbejdsretlige konflikter, sygdom, uddannelse, orlov, frihedsberøvelse, arbejde under medhjælperloven m.v.

Forslaget vil medføre, at ordningen bliver væsentligt lettere at overskue og administrere for både medlemmerne og arbejdsløhedskasserne.

Forslaget vil endvidere betyde, at der ikke kan opnås ret til feriedagpenge på grundlag af f.eks. beskæftigelse eller deltagelse i arbejdsretlige konflikter.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Forslagene om ændrede regler for feriedagpenge og bortfald af supplerende dagpenge til deltidsforsikrede vil betyde administrative lettelser for arbejdsløhedskasserne. De øvrige forslag betyder, at

de administrative rutiner skal omlægges på en række væsentlige områder.

Forslagene forventes imidlertid ikke at få væsentlige administrative konsekvenser på længere sigt for det offentlige eller for arbejdsløhedskasserne.

Det samlede forslag skønnes at begrænse de offentlige udgifter med 1 mia. kr. i 1992 og 3,375 mia. kr. de følgende år.

I beløbene er der taget hensyn til samspillet mellem forslagens enkelte elementer og til en stigning i kontanthjælpsudgifterne på ca. 175 mio. kr. i 1992 og 725 mio. kr. i de følgende år.

Forslagets hovedelementers isolerede dagpengebesparelse på de offentlige udgifter skønnes således:

	1992	Årligt
	mill. kr.	
Arbejdskrav på 52 uger første gang, der skal opnås dagpengerebet	50	675
Ændrede dimittendregler	225	525
Nedsatte dagpenge efter 9 måneders ledighed	650	2.600
Ændring af feriedagpengereglerne	175	250
Bortfald af supplerende dagpenge til deltidsforsikrede og ophævelse af 15 timers reglen	100	100

Forslagets økonomiske konsekvenser i øvrigt vil blive drøftet med de kommunale parter.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 og 2

Ved forslaget er det hensigten at afskaffe den adgang bogligt uddannede hidtil har haft til optagelse i en arbejdsløhedskasse og til at opnå dagpengerebet, således at sammenhængen mellem en aktiv tilknytning til arbejdsmarkedet og dagpengene styrkes.

Reglerne om, hvilke uddannelser der kan give adgang til optagelse efter regler for nyuddannede, vil blive udarbejdet i samarbejde med Undervisningsministeriet, og der vil blive lagt vægt på varigheden og karakteren af praktikperioden og den herved opnåede tilknytning til det almindelige arbejdsmarked.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger ad 1.

Til nr. 3

Forslaget betyder, at det udbetalte dagpengebeløb maksimalt kan udgøre 80 pct. af højeste dagpenge